

Van wagenspel tot trailervoorstelling

De aantrekkingskracht van de trailervoorstellingen schuilt volgens regisseur Rob Ligthert, nu directeur van de Maastrichtse Toneelacademie, in het 'hit-and-runkarakter': 'Je arriveert met een rijdend koekblik op een schoolplein en slechts één jaargang mag erin; de rest is bloednieuwsgie-

rig. Je speelt een broeierige voorstelling, over herkenbare thema's. En zoef, je bent weer weg.' Ligthert heeft het idee van de Vlaming Marc Verstappen, die met schilderijen van Luc Tuymans in een vrachtwagen een rijdende voorstelling maakte voor scholieren. Het oorspronkelijke idee

stamt uit de Middeleeuwen. Vanaf de 14de eeuw trokken wagenspelen rond. Al lopend voerden troubadours toneelscènes op, de zogenaamde mirakelspelen. Eerst religieus, later werelds. De minuscule houtje-touwtjekleedkamers zijn in al die eeuwen niet wezenlijk veranderd.

Ontwerpster Janne Sterke en regisseur Timothy de Gilde in de loods met de trailer in Arnhem.

Daar kwam *Bromance* uit voort, over homofobie en de diffuse grens tussen vriendschap en intimiteit. 'Na het geweld van *GTA5* wilde ik iets kwetsbaars tonen. Affectie kweken in een trailer.'

Publiek

Voordeel één: scholen uit de regio hoeven geen vervoer te regelen naar theaters in de grote stad. Voordeel

twee: theatergroepen hoeven geen sfeer te scheppen in een naar zweet ruikende kale gymzaal, gehuld in koud tl-licht. Al ruikt het zeker naar zweet in een trailer. Of meer naar hormonen, eigenlijk. 'Hormoonpubliek' in het vocabulaire van regisseur Rob Ligthert, die tien jaar geleden de trailervoorstelling bij Oostpool structureel op het repertoire zette.

Voordeel drie: pubers kunnen niet toegeven aan de neiging zich terug te

trekken op de achterste rij. Een trailer kent slechts drie rijen. Eigenlijk stapt iedereen dezelfde livefilm in, toeschouwers en acteurs.

Margreeth Sand (51), docent kunstvakken op Christelijke Scholengemeenschap Reggesteyn in Nijverdal, vindt vooral het tweerichtingverkeer een uitkomst: 'Zij kunnen de acteurs zien, maar de acteurs hen ook. Het is niet anoniem. Hun reacties doen er toe. Dat merken die jongeren. Ze voe-

len zich uitgedaagd. En er zit altijd humor in.

'Het decor is prachtig. De thema's zijn gewaagd, zeker. Soms nemen ze een leerling te grazen, dat kan link zijn. In *GTA5* begon een personage te fantaseren over een leerlinge op rij 1. Maar ja, dat doen leerlingen onderling ook. Dat meisje had er thuis iets over gezegd. Maar de meeste reacties zijn positief. 'Als dit theater is, willen we vaker' of 'Ik weet echt niet wat ik

heb meegemaakt'. En vijfdejaars willen nog steeds naar binnenglippen als de vierdejaars aan de beurt zijn; Matteo van der Grijn in onderbroek, die van *Soldaat van Oranje*, daar hebben we het op school nog steeds over.'

Trailervoorstelling *Bromance* (15+), Toneelgroep Oostpool & Theater Sonnevanc. Première 4/3. Tournee langs scholen, De Krakeling en Festival Hoogte 80, t/m 3/6.